

4. 9. 2017

ZAKAJ IMAM RAD ŠOLO?

Papež Frančišek ima rad šolo. Njegovo razmišljanje naj bo spodbuda vsem učiteljem in učencem ob začetku novega šolskega leta.

Zakaj imam rad šolo? Še vedno imam v živem spominu svojo prvo učiteljico. Nikoli je ne bom pozabil, saj sem zaradi nje vzljubil šolo. Z njo sem se srečeval vse do njene smrti, ko ji je bilo 98 let. Ona je prvi razlog, da imam rad šolo.

Šolo imam rad tudi zato, ker je sinonim za odprtost resničnemu oziroma bi to vsaj morala biti. Stanje kaže, da temu ni vedno tako, kar pomeni, da bi bilo treba tudi šolske strukture malce prilagoditi. Obiskovati šolo pomeni odpreti svoje srce in razum tistemu, kar je resnično. Šola nas uči razumeti resničnost. V prvih letih šolanja je na urniku veliko predmetov, nato pa se postopoma vedno bolj poglobljamo na enem področju, dokler tam ne postanemo tudi strokovnjaki. Če se nam uspe naučiti, kako se je treba učiti, to ostane z nami do konca življenja.

Učitelji so prvi, ki morajo ostati odprti za resnično, in lepo je videti, da je takih učiteljev veliko. Učitelj, ki se ni pripravljen učiti, ni dober učitelj in ne more biti zanimiv. Mladi to prepoznajo in kmalu ugotovijo, s kakšnim učiteljem imajo opravka. Všeč so jim učitelji, ki so odprtih misli, ki iščejo nekaj več, ki ne dajejo dokončnih odgovorov in spodbujajo učence, da so tudi sami taki. Zaradi takih učiteljev imam rad šolo.

Za vzgojo enega otroka je potrebna vsa vas

Šola je prostor srečevanja. V šoli se srečujemo z vrstniki, učitelji in ostalimi zaposlenimi. Starši se srečujejo z učitelji, učitelji in ravnatelj z družinami otrok. Ta kultura srečevanja je nujna, če želimo spoznati in razumeti drug drugega ter potovati skupaj. V obdobju odraščanja je to še posebej pomembno, saj šola predstavlja dopolnilo družini. Družina je prvi kraj, kjer se rojevajo odnosi, in je z nami vse življenje. Šola pa je prostor socializacije. V šoli se srečujemo z ljudmi, ki so drugačni od nas, prihajajo iz drugih okolij in imajo različne sposobnosti. Drug drugega lahko dopolnjujemo, zato je pomembno, da s spoštovanjem sodelujemo med seboj. Družine, ki imajo otroke v istem razredu, so otrokom lahko lep zgled, če skupaj sodelujejo med seboj in z učitelji. Ob tem mi prihaja na misel afriški pregovor: »Za vzgojo enega otroka je potrebna vsa vas.« Za vzgojo in izoblikovanje mladega človeka so potrebni družina, učitelji in drugi, s katerimi se v svojem življenju srečujejo mladi.

Vzgoja nikoli ni nevtralna

Šolo imam rad tudi zato, ker nas vzgaja za resnično, dobro in lepo. Vse to troje gre z roko v roki. Vzgoja ne more biti nevtralna, lahko je bodisi pozitivna bodisi negativna. Lahko bogati ali siromaši, pomaga mlademu, da raste, ga zatira ali celo pokvari. Pri vzgoji je pomembno, da se zavedamo, da je bolje biti poražen, kot pa se veseliti umazane zmage. Zapomnite si to za vse življenje!

Naloga šole je, da pri učencih razvije občutek za resnično, dobro in lepo. To je mogoče doseči samo postopoma, zato imamo v šoli toliko različnih predmetov. Če je nekaj resnično, je hkrati tudi dobro in lepo. Če je nekaj lepo, je hkrati tudi dobro in resnično. In ne nazadnje, če je nekaj dobro, je hkrati tudi resnično in lepo. Prava vzgoja nam pomaga, da vzljubimo življenje, hkrati pa nas odpira, da ga živimo v polnosti.

Šola ni le posredovalka znanja, pač pa tudi vrednot. Vsem učencem, staršem, učiteljem in drugim, ki delate v šolah, želim, da bi se uspeli naučiti treh jezikov, ki jih mora obvladati vsaka zrela oseba: jezik razuma, jezik srca in jezik rok. To pomeni, da človek razmišlja o tem, kar čuti in kar počne, občuti, kar razmišlja in dela, ter izvrši tisto, o čemer razmišlja in kar čuti.

Prevod in priredba nagovora papeža Frančiška italijanskim šolarjem maja 2014 (prevedla Monika Omovšek).